

ИЗТОКЪ

ЦЕНА 2 ЛЕВА

СЕДМИЧНИКЪ ЗА СТОПАНСКИ, ОБЩЕСТВЕНЪ И КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ

Златна жетва Сливенъ иска хали и Т. П. станция

„Жетва е сега,
Пийте робини“

Благодатъта на природата и тази година обрадва и възнаградя труда на българския селянинъ. Златниятъ снопи чакатъ да бжде прибрано богатството имъ въ хамбаритъ. Следъ черния и деноношенъ трудъ, селянина ще осигури всекидневния хлѣбъ на челядта си. И ще хвърли наново погледъ и пакъ ще зарони потъта върху чернитъ угари...

Вечната и велика песенъ на плодната българска земя! Неспирния трудъ и непрескъваема любовъ на българина къмъ нейнитъ богати недра!

Празника на нивитъ и полето е радостъ за българския народъ — сигурностъ и свѣтлина за цѣлата ни държава. Последната, съчетала националния ни устремъ за животъ, съ разностраннитъ интереси на общественитъ слоеве и стопански среди, предполага условията за единъ нормаленъ животъ и спокойно историческо развитие.

Това, което природата щедро ни дава и облекчава българската сѣдба, е само една половина на националния ни въпросъ. Другата е — общественя ни и политикостопански порядъкъ, зависящъ и урежданъ отъ самитъ насъ.

Българския селянинъ има нужда отъ: спокоенъ политически животъ, изчистенъ отъ лжжитъ, демагогията и партизанския упадъкъ на недалечното минало; стопанско състояние, което да осигури едно нормално и човѣшко съществуване на всички работящи българи; обществени отношения, свойствени за културнитъ хора и общества.

Тогаво само богатствата, съ които природата дарява националния ни трудъ, ще бждатъ една смислена радостъ и награда за цѣлия ни народъ.

„Изтокъ“

Отворено писмо.

Отъ положителенъ източникъ научихъ, че господа квалифициранитъ сливенски граждани Димитъръ Русчевъ и Георги Топаловъ при „анкетата“, която областниятъ директоръ е правилъ въ гражданския клубъ (предъ нѣкакъвъ псевдо граждански комитетъ състоящъ се отъ десетина души представляващи... само себе си) — за афоресаното бивше постоянно присѣствие — сж дали воля на злоезичието си като единственото имъ желание и едничка целъ е била да хвърлятъ колкото, могатъ повече калъ и... само калъ.

По отношение на мене, не намирайки почтенни мотиви за узавяването ми, сж се навърлили безогледно, като сж ме обрисували не зъ качеството и дейността ми на държавенъ и общински служителъ, а като търговецъ за времето отъ преди 15 години, когато бѣхъ съдружникъ съ брата на втория и братовитъ синове на дѣдото на първия. Отъ това, което ми се казва разбирамъ, че тия господа сж се представили на областния директоръ като мои „Авраамови жертви“ изтъквайки, че сямъ излялъ на банка

„Икономическото дружество настоятелно моли да се построи телеграфо-пощенска палата въ Сливенъ на определеното мѣсто — бившия комунистически клубъ.

Председателъ Долапчиевъ

По поводъ решението на сегашното постоянно присѣствие да иска отстъпването отъ държавата — респ. мин. на железницитъ, мѣстото определено за поща (бившия комунистически клубъ), икономическо д-во вземайки предвидъ:

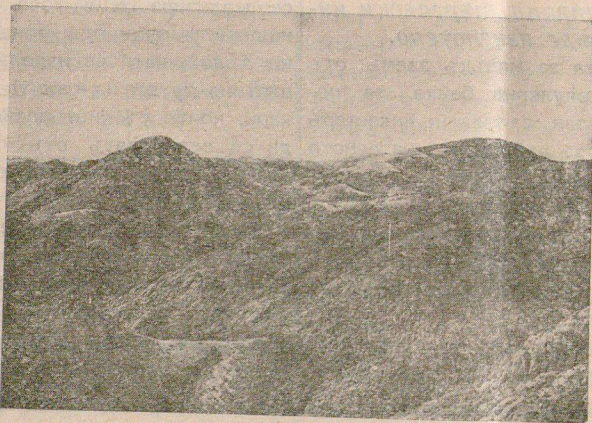
1) Необходимостта да се построи въ най-скоро време телеграфо-пощенска палата, нуждата отъ която отъ дълги години се чувствува остро въ града, още повече че държавата разполага съ напълно подходящо за целта мѣсто.

2) Несъстоятелността да се иска отстъпването отъ държавата на това мѣсто, на общината за постройка на хали, понеже всестранното стопанско и компетентно познаване на въпроса за постройката на халитъ, категоричното решение на болшинството отъ сливенскитъ граждани и коренно променитъ се програмни условия за постройка на хали, диктуватъ халитъ да бждатъ построени въ избраното за целта общинско мѣсто въ пазарището (кв. 189) и като така прави безпред-

метно отстъпването на държавното мѣсто за тази целъ и

3) Ако това мѣсто бжде отстъпено отъ държавата последната ще се наложи да бжде компенсирана съ друго централно такова за постройка на телеграфо-пощенска палата, нѣщо което поради липса на общински празни мѣста, ще коштува непосилно скъпо на общината поради евентуалното му отчуждаване.

Поради тѣзи причини, икономическото дружество категорично се противопоставя на тази идея, като решава, да направи незабавно постѣпки предъ съответнитъ министерства и мѣста, да се иска по-скорошното реализиране постройка на телеграфо-пощенска палата въ града, върху притежаваното отъ държавата напълно пригодно за целта мѣсто и незабавното пристѣпане къмъ реализиране постройка на халитъ и кланицата, върху избранитъ отъ бившето постоянно присѣствие и удобрени отъ цѣлото гражданство въ и вънъ отъ Сливенъ мѣста.

Синитъ скали, съ своитъ остри порфирни чуки, красиво се издигатъ надъ самия Сливенъ. Най-високия връхъ въ цѣлата източна Стара Планина е Българка (1181 м.). Предъ Българка е живописно заобления връхъ Кутелка отъ който се открива безкраенъ погледъ къмъ Сливенското поле.

П. Г. Топалови 3 милиона лева.

За да се разбере менталитета на тия господа и се тегли заключение за достоверността на извършената отъ Директора „анкета“, който тѣй флангрантно прояви *нетактичността*, която приписваше на бившето постоянно присѣствие, — моля господа — Русчевъ и Топаловъ, да отговорятъ публично — колко и на какво основание дължа на тѣхъ лично или на фирмата П. Г. Топаловъ? Не имъ ли е известно (каква скромна память иматъ) съдържанието на сключения нотариаленъ договоръ рег. № 4755 отъ 17. VII. 1930 год. между Василь Бояновъ и менъ, първиятъ дѣдо на Д. Русчевъ действующъ като правоприменикъ на банкерската къща П. Г. Топаловъ & сие? Не знаятъ ли господа, че Василь Бояновъ е получилъ въ брой фиксираната въ договора сума въ присѣствието на адвокатъ Никола Цветковъ, сегашния прокуроръ г. Спасъ Жировъ тогава членъ сѣдия и чиновника при Василь Бояновъ — г. Стефанъ Желѣзковъ въ канцеларията на нотариата? И ако знаятъ, какъ трѣбва да се таксува постѣпката имъ предъ Обл. директоръ?

Зная добре, че господата нѣма да иматъ удоволствието и куража да изливатъ повече злобата си следъ като постигнаха целта си (уволнението ми). Като човѣкъ не изхождащъ отъ „аристократическо“ семейство не ще си позволя нахалството да откъщавамъ по сѣщия

Дългъ е — най-вече за интелигенцията на всеки градъ, да се интересува за неговата сѣдба. Когато бжде изпълненъ този културенъ дългъ — тогава само демагогитъ партизани и полуинтелигентни общественици ще бждатъ поставени въ рамкитъ на духовната си нишета.

Сливенското поле жадува за вода и плодородие

На 28 м. м. се извърши освещаването на голѣмото стопанско мѣроприятие за напояването на сливенското поле. Снимката представлява моментъ отъ тържеството. Задъ свещеницитъ сж командира на балканската област генер. Марковъ и инициатора на това голѣмо дѣло — тогавашния кметъ — арх. Г. Козаровъ.

Арх. Г. Козаровъ — дѣлото му за Сливенъ

Макаръ отдавна изселенъ отъ родния си градъ г. Козаровъ никога не е преставалъ да се интересува отъ родното си мѣсто.

Една мисль винаги го е изпълвала — да се помогне за икономическото и културно повдигане на Сливенъ.

Градътъ Сливенъ, населенъ съ повече отъ 30,000 х. ж. съ една околия отъ 40 села, повечето планински и бедни, икономически е западналъ. Една разумна административна — политика въ случая не го подпомогна. Наистина, въ Сливенъ има много фабрики, но тѣ днесъ не даватъ прехрана освенъ на една незначителна частъ отъ населението. За да се има ясна представа за икономическото състояние на града достатъчно е да отбележимъ, че отъ 8000-тѣ семейства на града, кметството е признало за бедни 6000. При това състояние на града единъ родолюбивъ кметъ не може да не се замисли най-напредъ за икономическото подобрене на града. А *тъкмо Сливенъ не е лишенъ отъ богати и естествени условия за икономическо подобрене*. На юго-изтокъ и юго-западъ отъ града се простира една площъ отъ 25—30000 декара земя — известна подъ името „Краставо поле“. Това граматно пространство земя е изоставена подъ едно презрително име и никой отъ миналото не се е занималъ сериозно и отъ сърце за неговото използване.

Казваше се на думи само — че то е безводно, чакълесто и за нищо негодно. Не така обаче поглежда на работата г. арх. Козаровъ. Посещавайки чужди страни, той вижда мѣста съ много неблагоприятни условия, да се разработватъ и да даватъ резултати, и разглежда тия мѣста, разучва и се убеждава дълбоко, че сливенското поле може да стане изворъ за прехрана, дори за благосъстояние на сливенци, стига да се посветятъ повече внимание, грижи, упоритостъ въ работата и

начинъ. Възпитанието, което имамъ въ едно честно и здраво българско семейство и чувството на честенъ човѣкъ не ми позволяватъ това. Мислите ли, че нѣма какво да се каже и за васъ? Ще се намѣри и време и мѣсто за това.

Г. Кебеджиевъ

въбра въ дѣлото.

Арх. Козаровъ разучва технически работата, спечелва много съратници, събира конференция на компетентни хора, изпраща на свои средства почвоведъ специалистъ г. Пушкаръ въ Сливенъ и все работи — Въ процеса на тая работа за родния градъ той е повиканъ презъ септемврий м. г. за кметъ на Сливенъ. Арх. Козаровъ оставя своитъ собствени фабрични, предприятия, интереси и идва да помогне съ всички сили на града си, и за да даде реални доказателства, че не интереса, а само идеализма да служи на родния си градъ го вика той се отказва отъ кметската заплата (8000 лв. месечно) Въ лицето на помощницитъ си, които той посочва — единиятъ бившъ сѣдия, другиятъ агрономъ — специалистъ той намира срѣчни и искрени съратници...

Много нѣща, въ единъ градъ дето преди това нищо не се работило, чакатъ майстора си, но първата работа на арх. Козарова е да се захване частъ по-скоро съ напояването на полето. Следъ обстойно проучване, презъ много пречки (поставени и отъ заинтересовани, въ едно протежение отъ нѣколко метра на 5 м. дълбочина се откри обилно водно течение — рѣка което даде дебитъ 180 л. въ секунда. Преследваното съ толкова упоритостъ и въбра дѣло даде своя завършекъ. Около 2000 декара земя сж раздадени вече за обработване. Предстои да се прокопае днесъ въ едно продължение отъ около 300 м. за да се използва цѣлото течение. Но тъкмо въ тоя важенъ моментъ г. М-ръ Саповъ намира за благоразумно „въ интереса на службата“ да уволни г. Козаровъ и помощника му — г. Кебеджиевъ. Истината по това уволнение трѣбва да се узнае, трѣбва да бжде продължено голѣмото дѣло по оросяването — навсѣка цена. Тамъ е залого за по-хубави дни на сливенци. Трѣбва да бжде продължено голѣмото дѣло на г. Козаровъ — едно дѣло съ което той ще бжде запомненъ на вечни времена особено отъ беднитъ сливенски семейства.

Д. Мирчевъ

Пътя за стопанското въздигане на Сливенъ

1. По силата на печални обстоятелства, стекли се не по нормалния ред на нбщата, постоянно присъствие на общината съ кметъ архитектъ Г. Козаровъ заедно съ градския архитектъ Д. Кавалджиевъ, си отидоха, безъ да имъ бжде дадена възможността да реализиратъ подготвената презъ зимата, започната и предстояща да се извърши презъ този сезонъ работа.

2. Новото постоянно присъствие съ кметъ Юрданъ Полювъ, още съ встъпването си въ длъжностъ, намѣри за умѣстно да заяви, че работитъ започнати отъ предшественицитъ имъ ще бждатъ продължени съ още по-голямъ ентузиазъмъ.

Въпреки, че тази декларация унищожава изцѣло смисъла на станалата промѣна, все пакъ успокоява поне малко угнетенитъ чувства на гражданитъ и буди надежда.

3. Постоянното присъствие, което си отиде, дойде да служи на родния градъ, въ името на определена програма, имаща за основа петъ годишния планъ за стопанското и културно въздигане на Сливенъ и околията, изработенъ отъ софийската културна дружба „Д-ръ Ив. Селимински въ София. Този планъ съобразенъ съ мѣстнитъ условия, проучени отъ близо и материалнитъ — реални възможности на общината, легна въ основата на една програма, предвиждаща създаване системна база за реализиране на етапи, което немиинуемо щеше да бжде цененъ приносъ къмъ стопанското, благоустройствено и културно въздигане на града.

По главнитъ основни начала на тая програма бѣха:

1. Стегнать, *реаленъ* общински бюджетъ;

2. Справедливо и поносимо данъчно облагане, съобразено съ податнитъ сили на гражданитъ;

3. Всестранно проучване и създаване база за етапна стопанска дейностъ, съ огледъ намиране новъ поминъкъ на обеднѣлото сливенско гражданство;

4. Основно проучване и създаване база за системна благоустройствена и градоустройствена работа;

5. Издигане авторитета на общинската властъ, чрезъ личенъ примѣръ и жертви, честностъ, справедливостъ, дисциплина, съвестно бранене общинскитъ интереси и тѣзи на гражданитъ.

Вдѣхновено отъ тѣзи по главни основни начала, постоянно присъствие съ кметъ арх. Г. Козаровъ, даде *реаленъ* творчески бюджетъ (намаленъ отъ 23-милиона на 12 милиона безъ фондови 4 мил.), ревизира и наложи въ много пунктове, справедливо данъчно облагане, проучи и изясни стопанскитъ проблеми на града, предприе веднага реализирането на нѣкой отъ тѣхъ, направи проучвания за изясняване общинскитъ благоустройствени проблеми и частно тѣзи, свързани съ

реализирането на строителнитъ обекти: кланица, хали, преустройство на минералнитъ бани, направа прогимназия, пожарна команда, преустройство парка на минералнитъ бани и пр., като нѣкой отъ тѣхъ проучени, приготвени и удобени, предстоеше да бждатъ изпълнени още това лѣто.

Въ изпълнение на тѣзи неотложни задачи постоянно присъствие даде на града съобразенъ съ реалнитъ приходи бюджетъ, въ който въпреки оскъдицата отъ срѣдства и предвиждане голѣми разходи за изплащане стари *недомислия* — се постави началото на творческа стопанска, благоустройствена и културна дейностъ.

Все въ тоя духъ се направиха усилия, чиновническия апаратъ на общината да бжде сведенъ до поносимия минимумъ, качеството и продукцията бждатъ подобрили, морала издигнатъ на нуждната висота, личния примѣръ и жертва бждатъ пѣтеводна звезда въ работата за добруването на родния градъ.

Въ изпълнение второто рѣководно начало, направи се ревизия на данъчното облагане, което безъ да бжде увеличено, бжде разпредѣлено по справедливо и поносимо.

Проучи се съ отворени очи беднитя на по-голямата частъ отъ сливенското гражданство, даваща ясна картина за поражението отъ миналото, причинитъ за това обедняване, и посочи пътя за подобрене стопанската участъ преди всичко на тѣзи граждани.

Въ изпълнение на това основно начало, постоянно присъствие направи енергични постѣпки предъ съответнитъ мѣста и лица, да се *увеличи налога върху текстилнитъ произведения отъ четири на хиляда върху продажната стойностъ, най-малко на двадесетъ на хилядата, нѣщо което е напълно справедливо, като се има предъ видъ другитъ индустриални произведения, месото (последното върху продажна стойностъ 16 лв. е обложено съ 5 лв. на килограмъ, който облогъ се понася безропотно отъ широкитъ народни слоеве), езропейски керемиди — обложени съ 12 стотинки на парче при продажна стойностъ 1 левъ и пр.* Исканото увеличение на облога върху плата има дълбокъ смисълъ и полза за града като индустриаленъ центъръ, по който начинъ се целеше намаляване на останалитъ данъчни тежести за обеднялото гражданство.

Изнасянето на тази теза отъ Г. Кметъ — Г. Козаровъ, подкрепена и отъ другитъ кметове на индустриалнитъ градове въ страната, предъ конференцията на съюза на градоветъ въ София, бѣше една сигурна крачка къмъ разрешаването увеличаването на тоя налогъ. *Заканитъ и натискътъ, който*

се направиха върху г-нъ Кметъ отъ страна на заинтересованитъ индустриалци, да не изнася повече на публично обсъждане този въпросъ, показва колко той е належачъ за разрешение и отъ жизнено значение за града. Като се има предъ видъ тоя фактъ нека бжде на всички ясно на какво се дължи голѣмото недоволство на нѣколко сливенски индустриалци изразено тѣй очебиешо предъ областния директоръ по време извършената „анкета“ за изгонването на неприятното имъ постоянно присъствие. Ако сегашната управа е дошла съ намерение да развива творческа дейностъ, а не отъ други подбуди, дългъ ѝ се налага да напрегне усилията си въ тая насока, съ рискъ да си спечелятъ и тѣ неприятнѣта на сливенскитъ помазаници. Но увѣрени сме, че на тая тема тѣ ще има доста да си помислятъ. Та какъ може да се иска отъ тѣхъ да действуватъ противъ интереситъ на тия, които ги изтикаха на днешнитъ имъ постове?

Направиха се доста усилия за отстъпване на общината таксата отъ пѣска и чакъла отъ рѣкитъ въ района на града, които такси несправедливо се събиратъ чрезъ предприемачи отъ държавата. Въ това отношение имаше подкрепата и отъ кметъ на гр. Бургасъ, който въпреки, че днесъ е директоръ на Благоустройството е нѣмалъ куража да защити една права кауза и то при наличността на Министъръ отъ Сливенъ.

Следъ дълги преговори се извоюва намаление цената на уличното осветление на 3 лева киловатъ часъ, което въ миналото се е плащало до 5-80 лв. к. ч. Благодарение високата цена общината е останала задължена къмъ електрическата кооперация около 600,000 лв. Можеме да се надѣваме, че преговоритъ, които се водятъ по уреждане на това задължение, ще завършатъ съ едно напълно справедливо решение въ духътъ на изказанитъ пожелания отъ представителитъ на двата института.

Успѣшно започнатото дѣло, имащо за целъ намиране новъ поминъкъ на безработното бедно население — *оросването на Краставото поле*, трѣбва да бжде продължено и завършено въ своята цѣлостъ, при строго спазванъ принципа — *предприятието да остане чисто общинско, или смесено между общината и прѣко заинтересованитъ стопански деятели, като всѣко вмѣшателство на спекулативния търговски интересъ бжде изключено.*

Исканията за малък заемъ отъ мѣстната популярна банка, за покупка на лози, създаване инвентаръ и условия за работа въ напоеното краставо поле, за беднитъ сливенски граждани, трѣбва да бждатъ подновени и новитъ стопанства създадени. *Около 1900 бедни безработни семейства, чакатъ подкрепа.*

Откриването на Чумерненското реверно лесничейство, дава благо-

приятни възможности за намиране поминъкъ на друга частъ отъ бедното сливенско гражданство. Усилията въ тая насока трѣбва да бждатъ продължени.

Въ изпълнение на точка 4 отъ основнитъ начала, въ късото време, което постоянно присъствие имаше на разположение, се проучиха много обекти, и приготвиха мероприятия за реализиране.

Преустройството на минералнитъ бани, биде напълно проучено, книгата изготвени и удобени, въпреки необяснимитъ бавения (напр. протокола за искане разрешение за изпълняване строежа по стопански начинъ, изпратенъ къмъ 20 Декемврий 1935 год., се върна удобренъ едва на 3 Юний 1936 год.) Решението да се започне строежа къмъ 1 Септемврий т. г. и завърши въ началото на идната пролѣтъ, трѣбва да бжде реализирано.

Изработеното и удобено преустройство на парка на Минералнитъ бани, трѣбва да получи сжщо своя завършекъ и отпочне зелената и залесителна работа още тая есенъ.

Неразривно свързанитъ въпроси — за постройка на кланица и хали, компетентно и всестранно анализирани и изяснени отъ обективнитъ наши съграждани вънъ и въ Сливенъ, проучени детайлно отъ постоянно присъствие, получили одобрението на цѣлокупното сливенско гражданство, съ изключение на нѣколко амбицирани и заинтересовани единици, които винаги сж тровили нормалния животъ въ града ни, получили одобрението, следъ обстойно разглеждане и на Сливенската Културна Д-ба въ София — трѣбва въ интереса на градското стопанство, икономиката, и градоустройственитъ изисквания, да бжде безъ лукавство и налага отъ силни на дена или заинтересовани лица, разрешенъ и реализиранъ въ решения и удобренъ вече смисълъ. Всѣки опитъ въ друга посока, носящъ материални щети на гражданитъ, плодъ на болни амбиции и хрумвания, ще намѣри общото противодействие и негодувание на гражданитъ.

Проученото и подготвено за реализиране построяване на прогимназия въ града (отложено тая година поради болнитъ амбиции на „Просвѣтени“ сливенски граждани, които осуетиха отпущането на искания заемъ отъ Мин. на Просвѣщенiето), трѣбва да получи поне идущата година своето разрешение.

Постройката на пожарна команда, улеснено съ станалата напоследъкъ доброволна спогодба за разширение мѣстото за цѣлтъ, трѣбва да се реализира още това лѣто, съ наличнитъ суми отъ фонда „Пожарно дѣло“, като се използва и безплатния трудъ на самитъ пожарникари, които съ нетърпение чакатъ да се освободятъ отъ прогнилото здание, гдѣто ежеминутно живота имъ е въ опасностъ отъ сругване.

Започнатото насипване, поддържане и оформяване булеварда „Царъ Симеонъ“ и булеварда къмъ рѣка „Коруча“, направата на укрепителния зидъ, корекцията на рѣката, подготвяне мѣстото за халитъ, (кв.

189), проучаване въпроса за плодвата борса върху съединия парцелъ 190 (Гасхането), съ огледъ получаване градоустройственъ и стопански завършекъ на цѣлото пазарище отъ Памуковата мелница до района на гарата, съ оформени и застроени четири централни пазаришни квартали: зеленчуковитъ продавници съ еснафскитъ дюкяни, бждитъ хали и плодова борса, трѣбва сжщо да бжде искрено и съ системна творческа работа продължено и завършено за радостъ на гражданитъ, стопанското и благоустройствено оздравяване на града.

Започнатото разширение на главната улица „Царъ Освободителъ“ и подреждане на площадитъ „Графъ Игнатиевъ“ и „Станционенъ“ съ огледъ преобрѣщането имъ на квартални градинки и паркъ, трѣбва да бжде завършено.

Ремонта на пострадалитъ отъ бурята сгради на беднитъ сливенски граждани ще бжде продълженъ въ сжщото направление, строга контрола, техническо изпълнение и справедливостъ. Нека се знае, че до сега сж възстановени около 400 сгради, като при една организираностъ въ работата, сж изразходвани около 350,000 лв. Останалитъ 600 сгради чакатъ търпеливо часъ по-скоро да имъ се поправятъ разрушенята. Всѣко отстъпление отъ отпъкания пѣтъ ще доведе до ексцеси, които зле ще атестиратъ тия, които сж натоварени да раздаватъ помощта.

Снабдяването съ водомѣри, съ целъ справедливо облагане, равномерно водоснабдяване и пестене на водата, трѣбва да бжде приложено съобразно възприетия начинъ на действие. Условията при които се даватъ водомѣритъ сж едни отъ най-либералнитъ сключени въ страната.

Паралелно съ това, почнатото подобрене на Айвалж-деренския водопроводъ, съ целъ засилване водитъ му, трѣбва въ най-скоро време да бжде реализирано и завършено. Това се налага и отъ предстоящото преустройство на гробищата, парковото имъ залесяване и напояване, подреждане на градската градина, водоснабдяване на старата винарница, преобрѣнатъ въ домъ за безпризорни и туристически домъ, бждащата група около последния, паркъ около тѣхъ и водоснабдяване на новопроектирания хиподромъ и кавалерийска школа, намиращи се непосредствено до тѣхъ.

Почнатото идейно проучаване за разширение чертитъ на града, определяне залесителенъ поясъ, лека поносима ревизия на уличната и дворищна регулация, направа новъ благоустройственъ правилникъ и пр. — трѣбва системно и бързо да бждатъ продължени и довършени. Прослѣването въ тая насока, носи голѣми щети за града и не може да бжде съ нищо оправдано.

Техническото отдѣление на общината, което коштува на гражданитъ годишно около 500,000 лв., трѣбва да се подреди и изостави въ него навика да не се работи

Следва на 3-та страница

Изъ книгата „Граници на социалнитъ принуди“

Въ миналия брой на вестника дадохме една отъ заключителнитъ глави отъ книгата на нашата съгражданка Стела Я. Русчева подъ горното заглавие. Днесъ даваме последната глава, третираща отношенията между личността и обществото, представляваща интересъ и актуалностъ за днешното време.

Социалниятъ дългъ.

Идеята и идеалътъ за възможната свобода на индивида и колектива абсолютно не противоречатъ на идеята и идеала за социаленъ дългъ. Наопаки, това сж двѣ допълнящи се страни на единъ и сжщи императивъ, защото, въ сжщность, тѣ изразяватъ двѣ страни на човѣшкия животъ.

То се знае, че ако всѣки мисли само за себе си и преследва само своитъ еготиични цели, обществениятъ животъ би билъ не само немислимъ, но още е и абсурдно да се иска отъ сжщия щадене и подкрепяне на индивидуалния животъ, когато тази въ никаква смисълъ и степенъ не му служи. Прочее, толкова е безсмислено да се третира

очевидната необходимостъ отъ социаленъ дългъ, че ние бихме навлѣзли въ областта на абсурдитъ, искайки да я докажемъ. Ние всички знаемъ, че самиятъ индивидъ въ голѣма степенъ е продуктъ на социалността. Индивидъ и общество сж така тѣсно свързани, така взаимно пропити единъ отъ другъ, че е немислимо да си ги представимъ по отдѣлно. Тѣхнитъ непрекъснати, вѣчни взаимни зависимости и влияния сж така познати на всички ни, че това трѣбва да се изнася само въ елементарнитъ учебници по социология.

Когато се касае до социаленъ дългъ, да не се забравя, обаче, че тукъ се говори и за онава, което седи извънъ и надъ необходимостъ-

та, което произлиза отъ областята и повелитъ на морала.

А социалниятъ дългъ е една отъ голѣмитъ и общопризнати негови точки. Колкото е по-развитъ, по-напредналъ и по-културенъ човѣкътъ, толкова по-силно и категорично чувствува той социалния си дългъ и по-предано му служи. Съзнавайки безчетността на удобствата и облагоитъ, които социалниятъ животъ му дава, съзнавайки нерадостното положение на неизброими сжщества, които сж обречени на страдания отъ социални неправди, съзнавайки се като факторъ въ социалния животъ, той намира начини да му служи и изживява въ това едно грамадно удовлетворение на своята жажда да твори доброто, прави една отплата за всичкитъ изгоди, отъ които се ползува въ социалния животъ, па даже и едно извинение за много свои неправди!

Нѣма, наистина, по-високъ идеалъ отъ този да се служи на обществото, въ неговитъ непосредни до-

насъ рамки, въ по-широкитъ такива на народа, или въ все още по-широкитъ, които постепенно се стремятъ да обгърнатъ човѣчеството. Материалната и моралната мизерия на човѣчеството не трѣбва да държи хладнокрѣвно ние чисто и благородно сърдце. Отъ безпокойствието на общочовѣшкитъ страдания, казватъ на хубавъ езикъ поетитъ, почватъ голѣмитъ и неведомитъ пжтища, които ни свързватъ съ всемира и съ Бога, чрезъ които съставяме едно единство съ тѣхъ. Въ тази наша тревога и устремъ — казватъ още поетитъ, се съдържатъ отворитъ, предъ които се разстилать хоризонтитъ на необятното и тамъ лежатъ възможноститъ да бждемъ единъ день голѣми и велики.

Все пакъ, нека никога не се забравя, че най-последнитъ социологически системи търсятъ, въ историческия развой въ социалната еволюция, мислящия, чувствувашия, действуващия, творческия субектъ, Ако „социалната динамика“ на Comte

и последователитъ му почива върху отрицанието не само на душата, като метафизическа сжщность, но и на самия феноменъ на нашето „азъ“ и на основнитъ дадености на съзнанието му, новитъ социолози градятъ историческото тълкование върху реставрирането на значението на индивидуалната душа и значението на личността, както и на значението на особеноститъ и специфичния характеръ на колективната душа, наричана често колективна личностъ, на народа, на групата и т. н. Разбира се, че новата социология говори за личната индивидуалностъ върде често отъ гледна точка на нейнитъ способности да бжде водачъ или вдѣхновителъ на колективния животъ, отъ гледна точка на нейната роля и задача, като такава. А на второ, не по-малко важно мѣсто, тя застава и на гледището за правото на личността да осъществи своя животъ, да се очертае явно, както и на това на обществено задължение да се направи въз-

Прегрупирането на общините

Преди две години само, състоянието на голъма част от селските ни и градски общини б'ше жалко и плачевно. Язвата на партизанството, загнездила се здраво въ т'хъ, ги б'ше осждила на бездействие, корупция и гибелъ...

Една отъ безспорнит' заслуги към живота на т'зи важни за народа ни учреждения е и намалението на ш'хния брой отъ около 2600 на около 850.

Сегашното положение на общинскит' прегрупираня, безспорно, че има н'кой чувствителни недостатъци. Т'в кажатъ своето изправление. Набърже направената голъма реформа не може да претендира за свършенство. Като непосредственъ участникъ въ т'зи общински прегрупираня, зная, че значителна част отъ селското население е недоволено отъ разпред'лението на селата, къмъ централнит' общински и околийски центрове.

Неудобно за селянит' е да се числятъ къмъ общински центъръ, който имъ е по-далеченъ и по-труденъ за съобщения, когато могатъ да иматъ такъвъ безъ тия неудобства и много по-близъкъ до материалнит', имъ, стопански и културни интереси.

Не тр'бва да се търпятъ случаи, кждето н'кой село административно с'включени въ дадена околия, въпр'вки, че всичкит' т'хни интереси ги привличатъ къмъ своенорменото въ тази насока достига н'къжде до крайностъ: селото н'ма нито добъръ п'жтъ до околийския центъръ, до който тр'бва да се п'тнува дълги часове, нито последния може да му б'же икономически пазаръ, когато съседния околийски центъръ намиращъ се на по-близко разстояние го свързва съ шосе и ж. п. линия и населението може за н'колко само часа да отиде удобно, да си свърши работата и най-важното — да нам'ри винаги добъръ пазаръ за произведенята си въ този консумативенъ центъръ. Селянит' отъ такива села с'в изказвали с'в абсолютно болшинство на н'колко п'жи волята и желанието си за разумното прехвъргане на селата имъ къмъ съответния околийски центъръ. Причини за незадоволяването имъ н'ма абсолютно никакви.

Има други случаи при които дадени села тр'бва да б'ждатъ откъснати отъ н'-

коя общинска група и се оформятъ самостоятелно или с'в други близки села въ отд'лна общинска единица. Бюджетнит' ср'дства и интересит' на т'зи села изискватъ и налагатъ т'зи прегрупираня.

Министерството на вътрешнит' работи е правило своит' проучвания и анкети и наесенъ или преди предстоящата бюджетна година, повече отъ въроятно е, че т'зи неуредени въпроси ще б'ждатъ задоволително разрешени, с'в огледъ с'в исканията и интересит' на населението.

Т'зи положения обаче, не биха оправдали мисълта за възвръщане къмъ състоянието преди две години. Тогавашиното опорочено партизанство и безогледна демагогия лесно създаваха самостоятелни общини, стига това да се искаше отъ личнит' съображения на н'кой „силенъ на деня“, или отъ т'мнит' желаниа на н'кой „народенъ вождь“. Комично б'ше състоянието когато бедни села отстоящи по два-три километра разстояние се оформяха въ отд'лни общини, враждуващи помежду си и въпреки мизернит' и никога неосъществяващи се „самостоятелни“ бюджети. Прим'рнит' с'в още пр'всни и изобилствуватъ с'в своята абсурдностъ.

Затова, едва ли ще се нам'ри гражданинъ който да пожелае възвръщането къмъ „доброто минало“ на селскит' ни общини. П'жтя на т'хното реформиране е правъ и тр'бва само да се желае усвършенствуването и изправянето на допуснатит' гр'шки.

Г. П. Арнаудовъ

Запитвания (за сега само две)

1) В'рно ли е, че видния сливенски общественикъ — индустриалець — Димитъръ Русчевъ и до днесъ не е внесълъ обещанит' на местнит' занаятчи и търговци въ кабинета на сливенския кметъ 1000 лв. помощъ по време на евтната седмица презъ февруарий т. г.?

2) В'рно ли е твърдението му, силно коментирано въ Сливенъ — че въ интереса на индустриалното му предприятие било Сливенъ да осиромашее та да има евтнини работни р'жце?

Продава се къща въ центъра на града до училището „Цанко Церковски“ ул. „Г. Мирковичъ“ — 5. Справка къщата отъ 5—7 ч. сл. об'дъ.

Следъ стотици нарушения, следъ предизвикателно, непристойно държане къмъ бившето постоянно прис'жствие на общината, техникътъ Ив. Стефановъ б' възстановенъ на служба с'в право да получи заплата и за времето когато не е работилъ въ общината.

Времена!

Безъ да е извършилъ нито едно нарушение въ кр'жга на техническата си служба, при отлична подготовка и доказанъ идеализъмъ общинскиятъ архитектъ Д. Кавалджиевъ е уволненъ въ „интереса на службата“.

Помощникъ кмета В. Таушановъ, който познава най-добре нуждит' на сливенскит' лозари, градинари и пчелари, б' принуденъ да си подаде оставката, поради станалата пром'на въ състава на постоянното прис'жствие на общината. Той е мотивиралъ оставката си, като между другото е изтъкналъ, че не желае да служи съ хора, които с'в изчерпали обществената си дейностъ само въ организации и институти, кждето с'в имали материални облаги.

Не може да б'же общественикъ оня, който очаква да му се заплаща труда, вложенъ въ извънслужебната дейностъ!

Общината и кооп. „Х. Вредна оригиналностъ“

По искане на общината, Кооперацията „Х. Димитъръ“ намали заплащането на уличното осветление отъ 4 на 3 лева киловатъ часъ. Въ редовното годишно събрание на кооперацията се постави на разглеждане уреждане задължението на общината отъ минали години възлизащо на около 600000 лв. Посочи се състава на комисия, на която се възложи въ най-скоро време да се събере и проучи основно въпроса и даде мнение за целесъобразното му разрешение. Прави впечатление, че се измениха месеци и тая комисия не дава признаци на животъ. Безъ да навлизаме повече въ разборъ ние настояваме часъ по-скоро да се даде разрешение на повдигнатия въпросъ, за да се премахнатъ за винаги споровет' между двата обществени института, които по назначение тр'бва да вървятъ въ унисонъ за постигане голъмит' задачи — стопанското и културно преусп'ване на гр. Сливенъ.

***

Узнаваме, че Кооперация „Х. Димитъръ“ е дала съгласието си да се направятъ за см'тка на общината външни ключове чрезъ които общинскит' органи ще прекъсватъ и палатъ уличното осветление съобразно времето. По тоя начинъ ще се постигне икономия, която може да се използва за покриване задължението отъ миналото. Очудва ни обстоятелството, защо техническата управа на кооперацията бави толкова продължително време инсталирването на ключовет'? Обръщаме вниманието на г. инж. Радусевъ — техническия директоръ да се остави отъ лошия навикъ да се инати и върши това което не му е работа, като вложи малко повече амбиция и даде оправдание за поста, който заема. Ако пъкъ не му остава време „отъ много работа“, кооперацията нека възложи инсталирването на външно лице, както се е постъпвало при други случаи.

Акц. Д-во за Керамични Изд'ляя „ТУНДЖА“ — гара Ямболъ ГОЛЪМА ФАБРИКА
за марсилски керемиди и капаци, машини и р'жчни тухли, кухи и хурдийни тухли, плочки за печки и тротоари и др.
Телеграфенъ адресъ :
Керамична Тунджа
Телефонъ № 39.

Четете в. „ИЗТОКЪ“

„Опровергаватъ“ ...

Двамата „доблестни юнаци“ — дисциплинарно отстраненит' и осждени за 3 години отъ пределит' на ц'блата страна — сливенски основни учители — Александъръ Антоновъ и Борисъ Воденичаровъ „опровергаватъ“ въ страницит' (само две) на голъмия вестникъ на приятеля си и колега (по журналистика и стойностъ) — Станчо Нойковъ — осжданъ за злоупотреба на училищни пари и лежалъ въ централния затворъ — съобщението ни въ миналия брой за т'хната прис'жда.

Собствено, т'зи двама „невинно“ уволнени отъ школото „народни учители“ — едни отъ „общественицит'“ на Станчовия „Правда“ не отричатъ факта на уволнението и прис'ждата си. Тя е на лице — въ оригиналъ и преписъ Ако е нужно — ще я цитираме. Но ценимъ читателит' си, за да не ги занимаваме съ подвизит' на т'зи двама господа „учители“.

Прис'ждата на с'вщит' била „сервирана л'жжа“. Предполагаме, че Бургазката дисциплинарна комисия не издава прис'жди — л'жжи, а наистина и безъ „злоба“ е прогонила т'зи, на които м'стото имъ не е въ училищата, а въ хотелскит' стаи.

Впрочемъ, тази нед'ля върховната дисциплинарна комисия при м-вото на прос'в'тата ще си каже окончателно думата. Тогава ще видимъ кжде е „Правото“ на „Правда“, на Станчо отъ „централния“ и двамата му, приятели — дисциплинарно осжденит' учители

Стопанскит' мероприятия на Сливенъ

Продължение отъ 2-ра страница
сериозно и се застави да продължи почнатата преди н'колко месеца системна техническа работа. Бездействието, мързелътъ, техническит' гр'шки, безсистемната лутаница и пр. н'ма да б'ждатъ оправдани съ нищо и будната гражданска критика ще дири см'тка за това.

Горе набелязанит' благоустройствени мероприятия, представляващи частъ отъ благоустройствената програма на бившето постоянно прис'жствие, предстояха още това л'то и есенъ да б'ждатъ реализирани, съобразно бюджетнит' и фондови ср'дства и постъпленията въ пари и трудъ отъ временната трудова повинностъ.

На новото постоянно прис'жствие предстои продължение и реализиране на започнатит' работи. Надяваме се, че дадената отъ новия кметъ декларация ще б'же искрено и логично изпълнена. Въ противенъ случай пробудилото се гражданско съзнание, подхранено отъ прим'ра на своит' синове отъ епохата на Възраждането и скромния такъвъ на постоянното прис'жствие, което си отиде, ще нам'ри сили въ себе си, да наложи сериозна, честна и ползотворна служба за стопанското, благоустройствено и културно въздигане на родния градъ.

Съ безп'жтицата, морала, разхищението и разпокъсването на гражданството за угода и интересит' на малцина, е ликвидирано.

Сливенъ жив'е възроденъ и върви по новъ п'жтъ. Този който иска да му служи, ще върви само по този п'жтъ.

■ Нашият' добъръ приятелъ и сътрудникъ на вестника арх. Д. Кавалджиевъ — бившъ областенъ и общински архитектъ въ Бургасъ и Сливенъ, — се установява на частна практика въ родния си градъ Сливенъ.

Пожелаваме му усп'хъ и ползотворна работа.

Група граждани

можна и да се гарантира личната проява и свобода. Единъ отъ новит' социолози предлага тази формула относно личния животъ: себепотвърждение и пожертвувателностъ едновременно. Чрезъ нея той примирява личния и общественя моралъ. И, заключава с'вщиятъ социологъ (Breissig), безъ аспирациит', незадоволствата и устремит', угнетенията и подемит' на личната душа не би имало нито история на чов'чеството, нито чов'шка еволюция.

Нека, изучавайки социологията и социалнит' въпроси, да не забравяме никога, че въ т'хъ дълго време, като противодействие на крайния индивидуализъмъ, се е изхождало отъ гледна точка на колективна и дотамъ се е пренебрегвала личността, че самото понятие „колективъ“ е станало см'тно, неразбираемо, метафизическо. До тамъ още, че то става една фикция, една абстракция. Та кой чувствува, жив'е чрезъ колективна? Нали отд'лнит' личности?

Голъмиятъ въпросъ, обаче, е да се нам'ри ср'дниятъ п'жтъ, равновесието между личенъ и общественъ

животъ, така че, отъ една страна, личността да служи на общественя дългъ, т'й като никой не може да отрече неговия характеръ на категориченъ императивъ; а отъ друга, самиятъ общественъ животъ да б'де такъвъ, че да позволява свободното изживяване на личния животъ, защото никой не може да откаже, че, въ края на краищата, погледнато много на дълбоко, вс'ки отъ насъ си е отд'ленъ св'тъ, никога напълно разбираенъ, никога напълно подкрепенъ отъ никого. Въ отд'лни свои точки, по-малки или по-голъми, откъслечи отъ п'жтищата на отд'лнит' чов'ци се докосватъ. дори съвпадатъ едни съ други, но никога въ ц'лото свое продължение отъ единия до другия край; и въ тази смисълъ ние сме едновременно социални същества и отд'лни минове и, ако въ безбройни отношения нашит' тр'бвания се задоволяватъ чрезъ социалния животъ, въ многобройни други области ние носимъ нашата каузалностъ, еволюция и целъ въ самит' си насъ.

ИЗТОКЪ

ОБЯВИ: официални по 2 лв. кв. см. съдебни — по 1 лв. на дума, търговски и пр. — по спораз.

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 60 ЛВ. АДРЕСЪ: в. „Изтокъ“ — Сливенъ

Горки какъвто бѣше

Въ началото на м. м. почина голѣмиятъ руски писателъ Максимъ Горки. Оплака го не само Русия, но и цѣлия свѣтъ. Горки принадлежеше на всички.

Максимъ Горки е псевдонима на името — Алексей Максимовичъ Пешковъ; — подъ това име на 14 мартъ 1868 г. въ Нижни — Новгородъ се ражда голѣмиятъ писателъ. Отъ дете поема трѣнливия пѣтъ на труда. Младинитѣ му сж верига отъ страдания и скитничество. Простъ рибарь по Волга, хамалинъ, зидарь и чернотрудовъ работникъ. Въ борба съ живота зрѣе таланта на писателя. Творчеството на Горки е обширно, то цѣлото е изградено върху социалнитѣ конфликти и непримирирни борби на „гладнитѣ съ сититѣ“ — у насъ е известенъ съ романитѣ: „Дѣлото на Артамоновци“, „Майка“ и „Тома Гордѣевъ“ отъ драмитѣ му у насъ е играна „На дѣното“. На днѣ бѣ цѣло събитие въ живота на отраствашото поколение.

Да излѣзешъ отъ най-дълбокитѣ низини на живота, да изкачишъ единъ безкоченъ и шеметенъ пѣтъ до най-високитѣ върхове на мисълта и на художественото слово и да, станешъ пакъ тамъ, при хората на низинитѣ, при отреченитѣ за слънчевитѣ дни на живота, ето нѣщо което малцина могатъ. Подвигъ, за който величието не е било целъ. Успѣхътъ — не забрава. Подвигъ, за който животътъ е билъ всичко — животътъ така, както ние го виждаме въ неговитѣ най-мрачни, най-тъжни, най-безсърдечни страни и така както искаме да го видимъ съ всичкото обаяние на градежа на човѣшкото щастие. Ето смисълъ и цената на Горкиевия подвигъ.

Дѣлото, за което работи Горки е дѣло, за което животътъ бѣ пожелалъ да работи. За това дѣло днесъ работятъ многото. Чрезъ него, всрѣдъ тѣхъ продължава да живѣе и Горки. И онова, което за Бѣлински бѣше единъ идеалистиченъ блѣнъ въ неговия страстенъ стремѣжъ, да превъзмогне себе си, за да се пренесе въ стихийния творчески нагонъ на народа, за Горки то бѣше осъществена действителностъ още въ първитѣ дни на неговия животъ. И това не бѣше чудно. Бѣлински до края на живота си все още търсеше неговата целъ и смисълъ. Той не можеше да се примири съ блаженството на избраницитѣ. Той не виждаше цената на това блаженство, когато мнозина дори и не подозираха за неговата възможностъ. Той не искаше да бѣде единъ измежду хилядитѣ, който да опита блаженството на избаника, безъ да може да го сподѣля съ своитѣ по-малки братя. Сждбата на Горки бѣше друга. Онова, което Бѣлински търсѣше, животътъ самъ го даде на Горки. За Горки не

бѣше нужно да търси народа. Той бѣше всрѣдъ самия народъ. Той живѣеше въ неговитѣ низини и за това го познаваше по-вече отъ всѣки другъ. Разбираше го така както разбираше себе си. Врѣзката му съ народа бѣше кръвна връзка и това никой не можеше да му оспори.

Горки не търсеше блаженството на избаника. Но той не го и отричаше. Той знаеше, че избаника трѣбва да бѣде народенъ. Че този избаникъ трѣбваше да живѣе съ народа така, както народа живѣеше съ своитѣ мжки и тежнениа, съ своята вдъхновена борба, съ своя непреодолима и страстенъ стремѣжъ къмъ възраждане на живота, къмъ животъ истински, животъ пълненъ, свѣтълъ и човѣшки. И това бѣше вече достатъчно блаженство за него.

Ето защо Горки можѣ да почувствува и да стане изразителъ на назрѣващитѣ творчески сили у народа въ момента, когато една историческа необходимостъ го призоваваше вече за единъ новъ социаленъ и културенъ градежъ.

Животътъ на народа, за Горки бѣше всичко — неговия личенъ животъ и творчество бѣха негово откровение. Народътъ за Горки бѣше „единственото единно и несъмнено начало въ живота“ — „неизброимия народъ по свѣта, великомжченикъ, по-великъ отколкото всички прославени отъ черквата“. И предъ цѣлия свѣтъ Горки изказа своя обѣтъ къмъ народа:

„Народътъ е безсмъртенъ, въ неговия духъ вѣрвамъ азъ, неговата сила изповѣдвамъ“. И въ своята гореща изповѣдь на мжжитѣ и страданията на народа, на неговата всемогъща вечно жива, непобедима сила, силата на историческия градежъ, Горки достигна до чудото на безсмъртието.

Животътъ запомва Горки такъвъ, какъвто самъ той го създаде. Какъвто самъ той се създава въ историческия подемъ на човѣчеството, въ страданията, болкитѣ, борбитѣ и стремѣжитѣ на народа къмъ върховетѣ на все по-голѣмото човѣшко щастие.

Петъръ Пондевъ

Български народенъ морски сговоръ — Сливенски клонъ съобщава, че и тази година урежда лѣтуване за ученички и ученици отъ IV отдѣление на основнитѣ училища, прогимназиитѣ и IV класъ на гимназиитѣ въ гр. Ахтополъ. Лѣтуването ще трае единъ месецъ. Тръгване на 20 юлий. Такса 1,000 лева. Подробни сведения при ржководителя на колонията — Александъръ Динчевъ — учителъ въ мжжката гимназия.

НАЙ-ДОБЪРЪ и най-евтинъ подаръкъ за децата сж веселитѣ книги на

ЛЮБОМИРЪ ДОЙЧЕВЪ

- 1) Весели истории отъ 25 лв. на 10 лв.
- 2) Медъ и жило отъ 10 лв. на 5 лв.
- 3) Детски смѣшки отъ 30 лв. на 1 лв., а всички взети заедно само за 20 лв. въ гербови марки.

Книгитѣ сж одобрени отъ Мин. на Нар. Просвѣта и богато иллюстрирани отъ карикатуриста ВАС. ВИДЕНОВЪ.

Доставя авторътъ: ул. Регентска 10 София.

ХРОНИКА

Бившиятъ пом. кметъ Георги Кебеджиевъ се установява на частна практика — адвокатъ въ града.

Сгодилъ се е нашия съгражданинъ и сътрудникъ отъ в. „Слово“ — г. Пью Б. Пѣевъ за симпатичната госпожица Жана Т. Печева отъ София. Поздравяваме младата двойка съ най-добри пожелания.

Купениятъ отъ бившето постоянно присѣствие на общината, газоженъ моторъ за освѣтление на банитѣ е монтиранъ, пуснатъ въ движение и е далъ отлични резултати.

Посещенията на минералнитѣ бани въ последнитѣ дни сж много добри. Има изгледи, презъ това лѣто, всички стая, въ тритѣ хотела да бждатъ ангажирани за презъ цѣлия сезонъ.

Отобусната служба Сливенъ — Банитѣ дава отлични резултати, поради редовността въ превоза.

Поради последнитѣ горещини много лѣтовници сж излѣзли вече изъ сливенския балканъ.

Басейнътъ на Морския сговоръ се посещава много добре. Дневно се къпятъ около 800 души.

Разшириенето на главната улица върви усилено.

Фирмата Тевекелиевъ — София е открила клонъ въ Сливенъ за износъ на зеленчукъ и грозде.

Реколтата на доматиѣ дава указания за добъръ износъ отъ Сливенъ.

Очакваниятъ валякъ за валиране на булевардъ Царь Симеонъ и други улици, още не е отпуснатъ, а строителния сезонъ е къмъ края си.

Насипитѣ отъ чакълъ въ пазаря, поради това, че не сж валирани улицитѣ, създаватъ голѣми неудобства за движение на коля и каруци.

Работата по изкопаване на кладенеца за оросяване на Краставо поле, подъ ржководството на почвоведа г. Н. Пушкарровъ — върви усилено.

Търгътъ за постройка на грѣдоболно отдѣление при Държавната болница въ гр. Сливенъ, обявенъ въ „Държавенъ вестникъ“ брой 133 отъ 18 юний 1936 год., ще се произведе на 20 юлий отъ 15—16 часа едновременно въ помѣщенитѣ на Сливенското и Ямболското данѣчно управление. Книжата по предприятието могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ при Сливенското и Ямболското околийски инженерства и Министерството на благоустройството.

Нашиятъ сътрудникъ и съгражданинъ Матей Н. Христовъ — агрономъ се е вѣнчалъ на 12 т. м. въ Плѣвенъ за г-ца Мара Каракашева.

Къмъ края на месеца въ Сливенъ ще гостува народната опера.

Гарата предупреждава г. г. пжтницитѣ, че продажбата на билети се извършва непрекъснато презъ работнитѣ часове на деня. Може презъ тия часове да се взематъ билети за всички влакове на денонощието.

Петъ минути преди тръгването на влака, продажбата на билетитѣ се преустановява. Влаковетѣ не ще се задържатъ за продажба на билети за късно дошли пжтници.

За лѣтуване съ известно намаляние е нужно бележка и лична карта. Бележитѣ се продаватъ и въ агенция „Стрѣла“.

Гарата снабдява съ лични карти, ако имате портрети.

Износътъ на домати презъ настоящия сезонъ е достигналъ надъ 400 вагона, главно за Австрия, Германия и малко за Полша. Ето едно положително и обещаващо перо за търговския ни балансъ. Сливенското поле има всичката възможностъ да бѣде ндинъ отъ първитѣ доставчици въ този износъ.

ГОРЧИВИ БЕЛЕЖКИ

Господинъ кмете, Въ брой 86 на в. „Изтокъ“ азъ се обърнахъ къмъ Васъ, съ молба, да се изясни предъ гражданството, какъ е извършена постройката на ученическата колония при „Чукитѣ“, има ли отчетни книжа по този строежъ, къде се намиратъ, какъ е ставало продоволствието на лѣтовницитѣ при тѣхъ, презъ 1933—1934 год. и пр.

„Ни въ клинъ, ни въ ржавка“, въ в. „Правда“, бр. 794 вмѣсто Васъ отговаря адвокатъ, познатъ ни като партизанинъ Джоро Топала. Не предполагаме, че Вие сте си делегирали правата на последния, защото въ такъвъ случай бихте обидели себе си и гражданството, което представлявате. Отъ друга страна, обществото не чака отговоръ отъ г-нъ Топаловъ, а отъ Васъ, като кметъ на града и председателъ на училищното настоятелство.

Понеже тѣзи въпроси, интересувачи обществото нѣма да се разрешатъ съ нервничене по маниера на Джоро Топаловъ, а съ документи и правилно отчитане, то повторно отправяме молба къмъ Васъ, г-нъ кмете, да изясните следнитѣ положения:

1) Защо до днесъ не е даденъ отчетъ по строежа на „Чукитѣ“ въ грѣки че отъ тогава сж се изменили 4 години?

2) Въ този моментъ има ли въ архивата на настоятелството отчетни книжа, и ако нѣма такива, къде се намиратъ?

3) По продоволствието на лѣтовницитѣ имаме сведения, че разходитѣ се нуждаятъ отъ доказателство съ редовни документи, завѣрени отъ тия, които сж получавали продуктитѣ. Искаме да знаемъ, защо първ. учителъ Георги Ненчевъ е отказвалъ да завѣри известни разписки за продукти, отнасящи се за колонията?

4) Сѣмтатъ ли се за редовни доводни документи ония разписки, които Георги Ненчевъ е отказвалъ да завѣри, а въ последствие първ. учителъ Петъръ Петровъ е завѣрилъ, споредъ признанието на последния въ едно учителско събрание.

5) Сѣмта ли се за редовенъ документъ разписката на отчетника, уволнения учителъ Борисъ Воденичаровъ, който като касиеръ и купувачъ самъ си я завѣрилъ?

6) Имало ли е при „Чукитѣ“ деца лѣтовници, на които издрѣжката да е платена отъ родителитѣ имъ? Пази ли се нѣкъде списъкъ на тия деца, отъ които да се вижда колко сж биле?

7) Сресу събранитѣ отъ тия деца суми има ли за всички издадени редовни квитанции и къде сж записани на приходъ и какъ сж изразходвани?

8) Защо до днесъ не е платено на разни бакали, зарзаватчи и кооперации за взети отъ тѣхъ разни продукти за „колониятъ“?

Понеже всички тия въпроси представляватъ общественъ интересъ, сѣмтатъ, че е необходимо да бждатъ изнесени.

Гражданинъ

Бел. ред. Давайки мѣсто на запитванията на читателя си — граждани, добавяме къмъ тѣхъ следното: гузенъ-негоненъ, бившия и бждащо - очакващъ „народовластникъ“ адвоката Джоро Топаловъ, бърза да отговори на обществото (безъ да го е питалъ нѣкой), съ дълги и празни пояснения, които и за наивнитѣ сж сѣмшни и прозрочни. Исканитѣ отговори сж дължни и ще дадатъ надлежитѣ служебни лица. Ако последнитѣ се нуждаятъ, ще бждатъ подпомогнати отъ писмени данни, които сж на разположение въ нѣкои граждани. Тѣзи отговори — обществото ги чака!

Но нѣвгашния оранжо-гвардеецъ, пакъ се страхува отъ „съсканията“ и „млѣчнитѣ збѣчета“ на „Изтокъ“. Излишенъ страхъ! Какъ бихме сѣмтали да докосваме една такава личностъ. Утре Вергилий Бѣломорски може да дойде на мода, съ кучката и Процепа, и парфюмирания Джоро край тѣхъ. Кой знае „народа“ въ какви одежди ще облече достойния си избаникъ отъ Гавраилово. Пакъ може да дойде време на уволнения на разсилни — разбира се, че трѣбва да бждеме внимателни и предпазливи. Най-много бихме могли да го запитаме, между другото: за „мжченическото“ му лежане въ затвора, за свѣтлото му минало съ фамозния Петрини, за стотицитѣ хиляди левчета на последния, за новата му къща, за миналото му въ затвора, за нѣкакво дѣло съ Бояджистойноолу, въ което се споменувалъ деликатния чл. 216, за народо-полезната му деятельность като председателъ на училищното настоятелство, за предупрежденията му отъ полицейскитѣ и други власти, за начина по който се назначава учителкитѣ и за други още „дребни и невинни работи“.

Такива въпроси се нуждаятъ отъ отговоритѣ на Джоро Топаловъ.

АРХИТЕКТУРНО БЮРО на арх. Дим. Кавалджиевъ въ гр. Сливенъ

Занимава се съ изготвяне планове, тържни книжа, сѣмтки, грижи се за утвърждаването на плановетѣ и книжата и ржководи всѣкакъвъ видъ строежи: частни жилищни и др. сгради, общински домове, читалища, училища, хали и кланици, здравни домове, почивни станции, обори, черкви, всѣкакъвъ видъ преустройства и др.

Поржчкитѣ се изпълняватъ акуратно, бързо и по начинъ да задоволятъ всѣкакъвъ вкусъ и изисквания.

Възнаграждения скромни.

Пушете само цигаритѣ III к. „България“

Печатница „Задруженъ трудъ“ Царь Симеонъ 74